

HELPPOTAJUISTA JUTUSTELUA

I. W. W:n ja politillisten järjestöjen välisistä suhteista.

TYÖLÄISTOVERI, ken tahansa, sinä olet tavalla tai toisella kiintynyt järjestöjen välisiin kysymyksiin.

Oletko sinä järjestynyt? Jos olet, niin minkälaiseen järjestöön kuulut? Ja minkälaisen tulee olla työläisten järjestön, joka vastaa sinun etujasi ja luokkataistelusuhteita. Kumpi on tärkeempi järjestötoiminnassa: Jokapäiväinen asemasi, jäytävä riisto tuotantolaitoksissa vaiko tunteiden puuskaukset, joita sinun asemaasi yläpuolella olevat johtajat lietsovat. Näistä kahdesta on sinun valittava: Joko tunteet tai kyimät tosiasiat johtaviksi tekijöiksi. Näistä kysymyksistä parhaillaan keskustelevat maailman palkkatyöläiset. Asian harkitseminen selventää käsitteitä. Sinä et suinkaan kieltäydy siitä.

Kaksi luokkaa.

Maailmassa on kaksi luokkaa. Niiden välillä täytyy taistelun jatkua työväenluokan voittoon.

Näiden luokkain välillä ei ole sopusointua. Jos työvoiman ostaja riistää yhtä, kahta tai satoja työläisiä, niin hän on kapitalisti.

Ihminen on etujensa vaikutuksen alainen. Tahdomallakaan hän ei voi olla muuta. Hän voi välillisesti ilmaista suosivansa työväenliikettä, mutta lopullisesti hän on tuotantosuhteistansa riippuva. Työvoiman ostajana hänen aineellinen etunsa on vastakkainen työläisten eduille. Tämä luokkaero on järjestymisessä perus kysymyksiä. Jos se jätetään huomioon ottamatta, niin järjestötoiminta on ensi askeleillaan harhapolulla. Sellainen järjestö, missä vastakkaisessa asemassa olevat ainekset yhtyvät, ei ole työläisten järjestö. Sen olemassa olon pohjana on riistovastaiset tunnuseikat, eikä aineel-

liset edut. Niin kauvan kuin on kysymys — ihmissyydestä, pitävät tunnevaikutelmat sen koossa, mutta kireän tullen, kuin tulee kysymykseen todellinen työläisten asia, se särkyy tai alkaa taistelu työläisiä vastaan. Tästä on luokkataistelun historiassa runsaasti esimerkkiä. Liian paljon on työläisten verta vuotanut tämän asian väärin käsittelyn tähden. Kalliisti on työväestö maksanut tämän erehdyksen. Katkerat pettymykset ja kostoauttavat uhrin pitäisi olla riittävänä ajattelun aiheena. Asema vaatii työläisiltä perinpohjaista selvyttä tässä asiassa. Se on luokkataistelussa ensimmäinen ehto.

Erilaisia järjestöjä.

Tänä päivänä esiintyy kirjava järjestöjen paljous, jotka kaikki kehuvat edustavansa työläisten asiaa. Viime vuosina niitä on syntynyt useita. Sellaisia, jotka ovat esiintyneet ja esiintyvät, voimme mainita:

Socialist Labor Party; Socialist Party; Farmer Labor Party; Communist Party; Communist Labor Party; United Communist Party; Labor Alliance; Marxian Party; Labor Council; Workers League; Workers Party; Educational League; Proletarian Party; Federated Farmer Labor Party.

Näiden lisäksi vielä on useassa "Partyssa" oikeisto ja vasemmisto, sisältyen niihin sikiöt uusista tulevista puolueista. Myöskin on useita pieniä paikallisia ryhmiä sekä ammattionionistinen liike.

Rehellisenä työläisenä joudut kysymään: Miksi näin paljon toisiaan vastaan taistelevia puolueita? Miksi työläisten nimessä moinen hajaannus ja sekamelska? Miksi, — onhan työläisillä — sama asia ja sama vihollinen?

töjen kanssa. Nämät ovat epäilemättä kaikki tulevan konventionin käsiteltäviä asioita.

Jos konventioni kuitenkin antaa suurimman huomion tärkeille asioille, niin se kaikkein enimmänsä kiinnittää huomiotaan järjestämistyölle suuressa mittakaavassa. Suhteellisesti kovin pienet, vähäpätöiset ja sisäiset asiat eivät herätä mitään huomiota eivätkä innosta ketään. Ne ainoastaan muistuttavat Neron melua Rooman palatessa. Niiden jälkikaikuna on vain saatattomuus ja välinpitämättömyys. Mitä kaikkein kipeimmin tarvitaan, on suurta mielikuvituksen tulta. Kiihottakaamme tällaista mielenkiintoa ja kohottakaamme sellaista toimintaa mikä puistelee järjestöstämme kaiken pilaantuneen pois ja saatamme sen tuntemaan todella suunnattoman työn, mi-

kä sillä on edessään, sekä mikä vastuunalaisuus sillä on suorastaan työväenluokkaan nähden.

Nyt meillä on edessä sellainen otollinen aika järjestämistyöhön nähden. I. U. 440 terästyöläisten järjestämistouhussa se on jo pantu alulle. Pitäkäämme sitä yllä. Tutkikaamme yhä tarkemmin menettelytapoja ja toimikaamme niiden tutkimuksien valossa! Laajentakaamme tätä järjestäytymisen intoa. Työväenluokka koska on suurimmaksi osaksi järjestymättä ja tyytymättömyyden siemenet ovat itämässä A. F. of L:iin, niin silloin pitäkäämme huoli että I. W. W. toimii ja tekee tehtävänsä. Otakaamme tunnuslauseeksemme: —

Järjestäkäämme suuret määräävät teollisuudet! Järjestäkäämme ne suureen I. W. W:hen. Tehkäämme se kaikki yhdessä!

Vastauksen löydät näistä järjestöistä. Jokainen niistä haalii jäsenikseen ihmisiä, välittämättä ovatko työläisiä tai eivät. Porvari on niihin halutumpi kuin työläinen. Se antaa porvarillisille etuillijoille tilaisuuden pesiä puolueiden johtajiksi. Toisia taas kapitalistit lähettävät varmasta tarkoituksensa, niitä johtamaan. — He juuri kylvävät tuhoa tuottavaa erimielisyyttä. Työläiset eivät koskaan halua omasta aloitteestaan elvyttää riitaa ja perustaa uusia järjestöjä. Oletko koskaan kuullut työläisten loihtivan syntysanoja uusista ja uusista puolueista? Ne ovat johtajat jotka heitä keskenään tappeluttavat. Ja niin kauan kun tammöinen tilanne jatkuu, ovat työläiset kyvyttömiä puolustamaan ja hyökkäämään voittoisasti kapitalistiluokkaa vastaan. Vasta sitte kun he järjestyvät omaansa, työläisten järjestöön, on heitä hyödyttävä toiminta mahdollista. Vasta sitte voidaan puhua solidaristista — ja todellisesta yhteisestä työläisten rintamasta. Irti porvareista. Irti heidän johtajistaan. Se on menestymisen ehto.

I. W. W.

Tässä maassa on vain yksi varsinainen työläisten järjestö ja se on I. W. W.

Tämä järjestö, yhtenä ominaisuutenaan alunpitäen käsittänyt, että provareilla ei ole sijaa työläisten järjestössä. Sitä ei ole synnytetty toistamiseen uusilla nimillä. Se syntyi kerran, se elää, se taistelee ja voimistuu. Kukaan ei voi sanoa, etteikö se ole työläisten taistelujärjestö. Kukaan ei voi osoittaa sen koskaan pettäneen työläisiä. Sellainen ei ole mahdollista tälle järjestölle, sillä eihän työläiset toimi itseään vastaan. Ei ole toista järjestöä, jonka voit asettaa sen rinnalle. Se on ollut syntymästään saakka taistelulinjalla, sekä on tänäänkin — vallihauoissa. Mutta miksi ei sitä seuraa yksikään järjestö? Miksi kumouksellisuu-della kerskuvat poliittiset puolueet ovat toimettomina, samalla aikaa kun tämä järjestö käy urheaa taistelua. Miksi kapitalistiluokka, sen virkako-neisto, tuomiolaitokset vankiloineen eivät jätä sitä rauhaan, kuten poliittisia järjestöjä? Eikö mielestäsi I. W. W. ole poikkeusasemassa? Miksi — Minkätähden? Hae tähän vastaus.

Teollisuuksittain järjestyminen.

I. W. W. järjestää työläisiä teollisuuksien mukaan. Epäilemättä olet kuullut teollisuusunionismista puhuttavan. Kukaan ei voi sitä suoraan vastustaa. Kukaan ei voi kieltää, etteikö siten järjestyminen ole välttämätöntä luokkataistelussa. Sen tunnustavat poliittiset johtajatkin. Jyrkästi kieltäminen olisi liian suoraa kieltä kapitalistein eduksi.

I. W. W:n kunniakas maine ja taistelukykyisyys, on pakoittanut poliitikoitsijat kiinnittämään siihen huomiotaan. Kerta toisensa jälkeen ovat he pyrkineet sen johtoon. Epäonnistuttuaan siinä, ovat he alkaneet sen mustauksen. Se on tuomittu, kuole-tettu, haudattu, uskotettu siitä mitä tahansa. Ja

sittenkin, se on ainoa järjestö, joka käy tänä päivänä katkeraa ja sitkeää taistelua kapitalistiluokkaa vastaan. Ne jotka ovat sitä vastaan taistelleet, ovat auttaneet kapitalisteja.

Sen teoreettisella tunnustamisella poliittiset ai-nekset pesevät sitä likaista työtään, mitä he käyttämissä tekevät sitä vastaan. Samoin kuin kapitalistitkin, eivät edellämainitukseen säästä keinoja, jotka kumminkin voiman puutteessa rajoittuvat parjaustulvaan, jolla pyrkivät työläisten mieltä myrkyttämään. Ei mikään ole kapitalisteille halutumpaa, kun se, että työläiset pysyvät irti I. W. W:stä.

Miksi työläisten nimessä taistellaan sitä järjestöä vastaan, jota vastaan kapitalistitkin ovat avoimes-sa sodassa? Eikö työväenjärjestöjen olipa ne min-kälaisia tahansa, tulisi taistella kapitalisteja vastaan sellaisen järjestön rinnalla, jota kapitalistit äärimmäisesti vainoavat.

Tulevat taistelut.

Yhteiskunnallinen kehitys ei pysähdy. Ajan-jakso seuraa toista. Ylimeno on murrostilanne, taistelujen aika.

Tänä päivänä elämme suurteollisessa järjestel-mässä. Tätä seuraa tuottajain teollinen yhteis-kunta. Siitä jo nykyään puhutaan. Siihen on myös-kin kyllin syytä. Kapitalismi teollisuuden johdos-sa rappeutuu. Se tulee kykenemättömäksi pitämään teollisuutta käynnissä. Sitä kumminkin vaa-tii ihmiskunnan olemassaolo.

Suhteet rappeutuvaan suuntaan on nähtävissä. Se johtaa työn ja pääoman välillä luokkaeron jyrkkemään sekä taisteluiden laajenemaan. Kapitalistiluokka on asemastaan sekä tulevista suhteista tietoinen ja hyvin järjestynyt. Se on varus-tautunut kohtaamaan tulevia taisteluita.

Työläisten elinkysymykset yhdistyvät taisteluihin He joutuvat niihin, jos tahtovat tai ei.

Asema pakoittaa vastustamattomasti esille työ-läisten varustautumiskysymyksen. Millä tavalla? Mikä on se järjestö, joka voi yhdistää ja koota suuret työläisjoukot joukkotoimintaan?

Työläiset eivät liikehdi ja taistele fraasien va-rassa. He vaativat aineellisia etuja. Järjestön täytyy vastata niitä. Välilliset vaatimuksemme muodostavat ne lihakset ja jänteet, jotka työläi-ä yhteistoimintaan sitovat.

Teollisuusunionismi sisältää itsessään yhdistävät tekijät. Se on tämän päivän vaatimuksia vastaava taistelujärjestö, mutta sen lisäksi se on yhteiskun-nallinen vallankumouksellinen järjestö. Taisteluiden kokemuksissa on se kehittänyt kaikki ne elimel-liset organit, mitä taistelussa tarvitaan. Se on siinä suhteessa edelleenkin kehityksen alainen. Se on kykenevä käyttämään edukseen kaikkia niitä taistelumuotoja ja seikkoja, kuin yksikään toinen järjestö tai puolue, mutta ne ovat kykenemättö-miä käyttämään niitä yhdistäviä vaikutteita ja sitä tuotannollista voimaa, mikä on mahdollista te-ollisuusunionismille.

Tämän maan luokkataistelun historia osoittaa, että ne draamat, joissa työläisten veri on vuotanut, ovat käyty poliittisten järjestöjen ulkopuolella. Sama on myöskin nähtävissä viime vuosien ajalta. Luokkataistelun uhrin eivät ole poliittisten järjestöjen jäseniä. Taistelut ovat käyty tuotantolaitoksissa ja siellä ilmenevästä riistosta.

Juuri näinä päivinä ovat työläiset taistelleet idässä sekä lännessä, mutta "puoluejärjestöillä" ei ole pienintäkään yhteyttä niihin. Ne ovat arvottomia ja taistelumahdollisuuksien ulkopuolella. Niillä ei ole merkitystä edes agitatsioonijärjestöinä, koska niiden energia kuluu toisiaan ja erikoisesti I. W. W:tä vastaan taistellessaan.

Tulevat taistelut ovat entistä syvällisempiä ja katkerampia. Niissä tulee kysymykseen taistelukykyinen järjestö, joka on kyllin kumouksellinen ja rohkea kehittämään välilliset vaatimukset koko yhteisunta elämää järkyttäväksi. Tällainen järjestö, joka on olosuhteiden mukainen ja aina valmis taisteluun, ei synny päivässä, vaan varttuu vuosien aikana taistelun kokemuksissa. Näin on I. W. W. kehittänyt rohkeutensa ja sen kykyisyytensä, mikä siinä tänä päivänä ilmenee. Se ei ole masentunut, ei murtunut, ei luopunut hyökkäyk-

sistään vaikka sen katkera ja voimakas vihollinen apulaisineen käy sitä vastaan julmaa sotaa. Tulevien taisteluiden johto jää pakosta tämän järjestön jäsenten käsiin. Ei ole toista järjestöä, jonka voit asettaa sen sijalle. Siksi sen kasvattaminen ja kehittäminen on varustautumisessakin tärkeämpää ja merkittävämpää työtä tänä päivänä.

Työläistoveri, sinä et voi paeta luokkataistelua. Tosiperäinen tietoisuus siitä on voimaa ja valtaa. Oletko sinä niiden kasvattaja? Haluatko päästä selville järjestösuhteista? Haluatko olla uskomisen sijasta itse suhteiden tutkija, vai haluatko olla kehityksen jarru, työväenluokan vihollinen. Valinta on tehtävä, — se tulee pakolliseksi. Onko sinulla mitään syytä kieltäytyä sitä tekemästä tänään? Et suinkaan pelkää tietoisuuttasi, joka koituu sinun ja koko työväenluokan hyväksi.

Palkkatyöläisten järjestön, I. W. W:n ovat avoimena ainoastaan työläisille, siis sinullekin. Jos järjestön ominaisuudet ovat sinulle epäselviä, niin tutki sen kirjallisuutta ja lehtiä, vaadi sen jäseniä ja delikeittejä selittämään sitä. Tällä tutkimusten tiellä selvenevät sinulle luokkataistelun peruskysymykset.

K:tti No. 199297.

YHTEISKUNNALLINEN TUOTANTO JA YKSITYIS OMISTUSOIKEUS

TYÖASEET ovat aina olleet inhimillisen tuotannon välikappaleet. Keksimällä työkalun ihminen alkujaan erosi muista eläimistä. Työvälineiden avulla ihminen on alistanut luonnon voimat palvelukseensa ja niin kohonnut luonnon herraksi. Muinais-ihmisestä emme voisi tietää mitään todellista, jollemme olisi löytäneet hänen työkalujansa. Niitä tutkimalla voimme sangen tarkalleen määritellä tuotteiden laadun, paljouden ja kullakin ajalla vallinneen henkisen elämän tason. Yhteiskunta ilmiöitä tutkiessamme tuotannon pohjalta satumme aina kaikkein lähimmäksi oikeata.

Tässä tahdomme lyhyesti tutustua tuotannossa tapahtuneisiin muutoksiin, joista suoranaisena seurauksena on ollut muutokset omistus suhteissa.

Ryhmäyhteinen omistus tuotteisiin.

Sukokommunistisella asteella olivat ihmiset laumoissa. He metsästivät ja kalastivat ryhmissä. Sen aikuisilla aseilla ei yksilönä voinut kaataa suurta metsän eläintä ja puolustautua petojen hyökkäyksiä vastaan. Se oli ryhmän tuotantoa ja luonnollisesti ryhmä omisti työnsä tulokset ryhmänä. Sen ajan tuotantovälineet eivät edellyttäneet muunlaista tuotantomuotoa.

Yksilöllinen tuotanto synnyttää yksilöllisen omistuksen.

Siirrymme uuteen kehittyneempään tuotanto muotoon. Tuotannon välineet ovat aikakausien kuluessa parantuneet siinä määrin, että yksilökin voi niillä tuottaa — ottaa elämän tarpeita irti luonnosta. Maanviljelyksen tultua ihmisen pääelinkeinoksi. Hän asettuu asumaan paikallaan ja perkaamaan maata. Näin perkaamansa maan hän omistaa ja haluaa siitä hyötyä. Samoin myös käsityöläinen kun hän valmistaa tuotteen pitää hän sen omanaan, työnsä tuloksena. Näin syntyi pohja yksityisomistukselle. Yksityisomistusoikeus oli tuotannon kanssa sopusoinnussa, se takasi kullekin tuottajalle työnsä tulokset. Se vastasi sen ajan tuotannon kehitystä.

Työkalut kehittyvät koneiksi. Yksilöllinen tuotanto häviää.

Työvälineiden kehitys ei pysähtynyt tähän, vaan meni se eteen päin huimaa vauhtia. Keksittiin höyrykone, joka poisti kaikki esteet koneen käytäntöön ottamisen tieltä. Tuotannon menetelmät muuttuvat; työn jako sovitetaan käytäntöön, joka tekee vaikeasti opittavan ammatti taidon tarpeettomaksi. Työ on yksinkertaista osakäsittelyä. Kukaan ei nyt valmistaa tuotetta alusta loppuun asti. Kukaan ei pysty sanomaan nyt, että tuote on minun työni tulos. Kone on tehnyt vallankumouksen tuotannossa. Se on erottanut työläisen tuotantovälineistään ja teh-